

[Hans Nielsen.]

det, og hun beder mig om at bringe ham en Hilsen fra hende. Nu vil jeg sende Brevet tilbage til Konen og bede hende sende sin Hilsen direkte til J. C. A. Larsen, da jeg ikke længere ønsker at være Budbringer til ham. Hvis det ærede Medlem kendte Brevet, saa tror jeg, han vilde sige: Det er sikkert et ganske rigtigt og ægte Udtryk for, hvorledes den jævne almindelige Mand og Kvinde ude paa Landet tænker, og saa vilde han maaske faa en noget anden Opfattelse af, hvordan denne Sag virker ude paa Landet, end den, han fremsatte i Gaar; han kommer ikke om ved denne Sag paa den Maade. Hermed skal jeg forlade det ærede Medlem, og jeg har til Slutning kun en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hendriksen.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen følte sig trykket af den Dom, der var faldet i Landsretten vedrørende den Arbejderske, der var blevet afskediget ude i Jægerspris, og det ærede Medlem erklærede her, at hvis det Lovforslag, som nu ligger til Afstemning, havde været vedtaget, saa vilde denne Dom ikke være kommet til at se saadan ud. Men dér tager det ærede Medlem fuldstændig fejl — og det er kun derfor, jeg vender tilbage til denne Sag —, thi Grunden til, at Østre Landsret frifinder Forpagteren ude i Jægerspris, er den, at det ikke har kunnet bevises, at han ringede Gartneren op med det Formaal at faa Konen afskediget. Han har jo været saa snild, at han, efter at han har sagt til Gartneren: Det er hensynsløst af dig, som jeg har gjort saa mange Tjenester ved at sælge dig Halm og Gødning o. s. v. paa billigste Betingelser og paa lang Kredit, at du har antaget en Arbejderske, jeg har afskediget, har tilføjet: men Gud bevares, du behøver naturligvis ikke at afskedige hende, du kan gøre, hvad du vil. Det har Landsretten taget for gode Varer. Det var ikke Bevis for, at han vilde have hende afskediget. Det er en sørgelig Dom, og det ser uhyggeligt ud overfor Dommen i Kolindsund-Affæren, at denne fattige Kone, som bevislig er jaget ud af sin første Plads, fordi hun og hendes Mand var Medlemmer af Landarbejderforbundet, og hvis Arbejdsgiver bagefter forfølger hende, saa hun bliver jaget bort fra den næste Arbejdsgiver, hun faar Plads hos, skal betale 100 Kr. i Sagsomkostninger.

Der udkom for nogle Dage siden en Bog af Overrabbiner Simonsen, hvori han fortæller en Del jødiske Legender og bl. a. en fra Sodoma, og dér siger han, at det karak-

teristiske for Demoralisationen i Sodoma var det, at Dommerne dømte ved Siden af Loven og udenfor Loven. Saaledes havde de, da en Mand havde skaaret Ørene af et Æsel, dømt, at Æslets Ejermand skulde give ham Æslet, til Ørene var groet ud, saa kunde han faa Æslet igen. Det var jo ogsaa en Maade at praktisere Retfærdighed paa. Og videre fortæller han, at Abrahams Tjener Eliezer kom ind til Staden, og saa overfaldt Beboerne ham og slog ham til Blods, og de blev alle stedet for Dommeren, og saa sagde Dommeren: Nu skal du betale saa og saa meget for den Aareladning, du har faaet. Og saa bøjede Eliezer sig ned og tog en Sten og kastede den mod Dommeren og raabte: Nu kan du for den Aareladning betale, hvad jeg skylder ham, der aarelod mig. Det var ikke saa uhyre langt fra at være det samme, der skete ved Kolindsund-Affæren. Jeg tror, at naar de Herrer vedtager denne Lov, bringer de vore Domstole ind paa den selv samme farlige Vej, som Domstolene efter den jødiske Legende var inde paa i Sodoma.

Hendriksen: Det er ganske ejendommeligt og for saa vidt ogsaa interessant af de forskellige Udtalelser, der er faldet fra de ærede socialdemokratiske Medlemmer, der har haft Ordet her i Salen, atse, at de ikke alle vurderer det her foreliggende Lovforslag, dets Følger og Virkninger paa samme Maade. Medens det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der vel med Rette kan kaldes for Fader til det smukke Udtryk „Tugthusloven“, og andre ærede socialdemokratiske Medlemmer bliver ved at hævde, at man efter det foreliggende Lovforslag kan blive sat i Fængsel lige indtil Livstid — og det har jo det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen hævdet, og et af det ærede Medlems vægtigste Argumenter mod Loven er netop dette, at man kan blive sat i Fængsel i saa lang Tid —, saa hævder det ærede Medlem Hr. Nygaard en helt anden Opfattelse. Det ærede Medlem Hr. Nygaard, der jo taler med en vis Vægt paa Grund af hele sit Organisationsarbejde og den Stilling, han indtager, siger ikke een, men flere Gange i sit Indlæg, at han tror ikke paa Fængsel efter det foreliggende Lovforslag; det ærede Medlem tror ikke, at man kan komme i Fængsel i vore Tider for Overtrædelse af en Lov i Lighed med det Lovforslag, der her er under Debat. Dette hævder det ærede Medlem med stor Styrke. Men naar det er Tilfældet, at man ikke kan komme i Fængsel eller ikke vil blive idømt Fængsel efter en saadan Lov, synes jeg,